

„Soča“ izhaja vsak četrtek in velja s pošto prejemana ali v Gorici na dom pošiljana:

Vse leto . . . . . f. 4.50
Pol leta . . . . . „ 2.30
Četrt leta . . . . . „ 1.20

Pri oznanilih in ravno tako pri „poslanicah“ se plačuje za navadno trisopno vrsto:

8 kr., če se tiska 1 krat
7 „ „ „ 2 krat
6 „ „ „ 3 krat

Za večje črke po prostoru in pri oznanilih vsak pot 3) kr. za kolek.

SOČA

Glasiloslovenskega političnega društva goriškega za brambo narodnih pravic.

Posamezne številke se dobivajo po 10 soldov v Gorici pri Paternolliju in Soharju; v Trstu v tobakarnicah „Via del Belvedere 179“ in „Via della caserma 60“

Naročnina in dopisi naj se blago voljno pošiljajo uredniku: Viktorju Dolencu v Gorici, Con. del Cristo 186 blizu živinskega trga, kjer se nahaja tudi upravništvo. — Rokopisi se ne vračajo; dopisi naj se blagovoljno frankujejo. — Delalcem in drugim nepremožnim se naročnina zniža, ako se oglase pri uredništvu.

Govor posl. gr. Coroninija za narodno ravnopravnost na goriških srednjih šolah

v 43. seji letošnjega drž. zbora dne 27. marca.

„Visoka zbornica naj oprošča, da sem si izprosil besede v zadevi, ki ima dozdevno čisto lokalno barvo, ker je vendar za prebivalstvo, katero tukaj zastopam, velikega pomena, in ker se zraven važni nazori premostravajo.

Jaz sem si popolnem v svesti, kako sitno je, dotikati se tega uprašanja, baš ker se tiče narodnostne meje. A taka uprašanja se ne odpravljajo sè sveta, ako se jim umika s poti, in ako se osvobodijo državnopravnega koturca, po katerem po navadi hodijo, pa izgubijo svojo strahovitost. Sicer pa mislim, da bi se narodnostni princip, ta mogočni motor v denašnjem ljudstvenem življenju, prav dobro naredil služnega avstrijski državnici misli in da bi za-njo lahko postal vir moči.

Mogoče, da je to idealistično stališče; toda ako se kdo zmerja, da je idealist, to še nij največe zasmovanje, in ako se motim, naj mi gospodje ne jemljó v zlo, ako premislijo, da sem iz dežele, v kateri so različni narodi našli sredstva za sporazumljenje in ne živé samo v miru drug poleg drugega, nego tudi, ako to terja blagor za skupno domovino, tudi zedinjenimi načini sodelujejo. (Dobroklivi v centru in na levi.)

Zdaj k stvari!

Odgovarjaje na najvišji prestolni govor, ki je naglašal, da so zdaj ta ustvarjena, na katerih se lahko izrazijo vse želje, vse potrebe, je mislila visoka zbornica, da mora izreči: „Zato pa se bode izpolnovala tem lagljeje zapoved pravice, katera terja, da se ne sme interes nijenega različnih narodov v nemar pustiti.“

Ko se je v tej visoki zbornici o tem govorilo, sem si uže dovoljeval naznačiti, da bodem enkrat izahteval morebiti to pravico. Zlaj je prišel čas za to, in jaz sem prepričan, da mi visoka zbornica te pravice ne

odreče, da mene in onih ne dene na laž, ki so vedno to zagovarjali, da ustava zares daje vsem enake pravice, in da ravno v polnem državnem parlamentu vsak narod, tudi najmanjši, najde varno zavetje.

Dovoljujem si predlagati sledečo resolucijo ter jo visoki zbornici priporočiti, in jo bodem skušal, še utemeljiti:

„Slavna vlada se povablja, da učini glede učnega jezika na srednjih šolah na Goriškem naredbe, ki se bodo pravično ozirale na potrebe prebivalcev te dežele.“

Jaz takoj omenjam, da je ta pravični obzir, katerega tukaj zahtevam, namenjen ne-nemškemu prebivalstvu dežele. Nij mi menda treba še proji zagotovljati, da nemam nikakega sovraštva do Nemcev ali nemštva, jaz ne, pa tudi tisti ne, ki so me sem poslali. V njihovem kakor tudi v svojem imenu, pri tej priliki kakor pri vsaki rad izrekam navdušeno poklonost vsemu velikomu, kar je nemški genij v službi človečanstva in za njegovo stvar storil. Mi vsi prav dobro znamo ceniti ogromni dobiček, da se lahko popolnem živahno in neposredno udeležujemo duševnega življenja dveh kulturnih narodov. Mi prav dobro vemo, da mora vsakdo, ki hoče v Avstriji javno življenje nastopiti ali sploh do veljave priti, nemškega jezika biti zmožen. (Dobro! na levi.)

Dovoljeno naj mi bode, da gospodom z malo besedami razmere slikam, ki so me previdele do tega, da sem poprej omenjeno resolucijo stavil.

V celi deželi so namreč Nemci v precej majhni manjšini; ako visoko računimo, jih je eden in pol, k večjemu dva procenta vsega prebivalstva. V celi deželi nij nobene nemške občine. pa tudi nobene nemške ljudske šole. Toda sreduje šola so izključivo nemške. Za to je pri tem to slabo, da morajo otroci, ki v srednje šole stopijo, prva leta predavanja poslušati v jeziku, ki ga ne razumejo, in katerega naučenje jim dolgo časa veliko truda prizadeva.

To slabo stanje se je uže enkrat od strani slavne vlade popolnem priznalo, ker je deželni šolskim ura-

dom naročilo, naj predlagajo sr-dstva za odpravljenje tega slabega stanja. To se je zgodilo ob času, ko je bila listnoca naučnega ministerstva dana v večje roka taistega moža, katerega vidimo denes na čelu naučnega urada, in čegar ime, mislim, ima zagotovljeno častno mesto v listih avstrijske zgodovine, ker je uže v drugi ožko zvezan s težnjami, katerih cilj je, da se nam ponižujoči okovi neopravičenega duševnega oskrbnitva z udov potegnemo.

Plani, ki so jih takrat podali deželni šolski uradi, so se zopet pozabili, in tukaj mislim, terja pravica omeniti, da se to nij zgodilo pod pašo sedanjó vlado, nego pol ono, ki ji je bila ravno spredaj, ukopram se je ponašala sè simpatijami za želje in težnje vseh narodov, ter si je njihovo zadovoljenje zapisala na prapor. Zastopništvo dežele se je obrnilo do vlade s prošnjo, naj odgovori željam dežele, ki so se v tej zadevi uže večkrat ponavljale. Vlada pak je vendar mislila, da mora prošnjo odbiti, ter je utemeljenju odbitja na čelo postavila obzir na v deželi živéde Nemce in njihovo prednostno socialno položje.

Meni se zdi, da se ta utemeljenja nijso mogla nesrečnše izmisliti. Toda jaz te stvari nočem na dalje raztezati ravno za to, da bi ne povedal stvari, katere rajši zamolčim.

Ena težava je pač, to priznavam. Dve narodnosti se morate tukaj jemati v obzir. Eni pač govoré jezik, kateri je do cvetja in popolnosti dovel uže pred šest in pol stoletji veliki Gibeln, katerega senca se je pri zadnjih debatah v tej zbornici večkrat klicala. Oni pripadajo narodu, ne političnemu, a jezikovemu, pri katerem ima vsa sedanja moderna omika svoj začetek, ako je res, kar je govorila monikovska univerziteteta, ko jo to potrdila s tem, da je povolom slovesnosti svojega jubileja italijanskega ministra predsednika za častnega doktorja imenovala. Da je tedaj italijanski jezik za učni jezik popolnem sposoben, o tem mi menda nij treba dalje govoriti.

(Konec prih.)

LISTEK.

Na Bledu.

(Poleg Anastazija Grün-a.)

1.

Zelena dolina, kristalno jezero,
Sèš cerkvico belo prijazni osredek,
Predzne pečine, šumljivi gozdovi,
Ki v sponi mi uklepate čut in oko,
Ugani e mi ugankjo, povejte mi čudo,
S kim mam te radosti polno mi grod,
In panate v čaru vezivnem mi duh?
Nad svojimi dvignjo tanke v oblake
Prestari se trojni Triglava vrhovi,
Blščeva jim krona rogljata se v zrake,
Je prvi, ki zjutraj v škrlatu blišči,
Je zadnji, ki njega zvečer se znebi,
Rodu velikanov prestari očak,
Mu srebernoj brado je grod gorostasna,
Železnimi kodri so pleča obdana,
Solne dika namaka mu čelo prejasna,
Oviija pa tudi ga temni oblak,
Kot seuca resnobno-globocih mišljenj.
Ko združeni bili bi v zboru slovesne,
Obdajajo deda mogočne postave
Sinov in unukov in unukov sinov,
Hribovi in bregi, v nagubastih plaščih
Z občtimi cvetnimi robi gozdov;
Med njimi že starci sè snegom na glavi,
Kostij kamenitih, medenega mozga.
Svojadi te silne je mladec na bregu,
Hribz gradom na sebi, vojščak oborožen,
Zaloki posvečeni on je čuvalec;
V oklepju on gladkem, v kamniti opravi

S čelado krijočo mu viteški grad,
Vzdiguje se srp, navpično in strmo;
Mršči mu po udih, vrši mu po grudih
Prepada strašanskega smrtna tihota.

Otoček pa s cerkvico blesketajočo
Na sredi treptečega jezerčica,
Najmlaji je vendar unukov otrok.
Preproga so njemu valovi šumeči,
Kot leni leščéči, kot svila bliščéči;
Tu dete poklekne in sklence ročici
K molitvici tihi v pobožnosti verni;
Pa zopet zapoje in zopet zazuje
V prečistem in srebernem glasu zvoná.
Raztrošene, kakor so njega igrače,
Ljudij bivališča po bregu so cvetnem,
Našarana v rezbarskem delu umetnem,
In hiše, in kočé in svetle palače.

Čarovna dolina, prijazna, prezala,
Uzvišena kakor grmovnik v oblaci,
Vabljiva in mila kot deva cvetoča;
Se v tebi je sebe spet našlo srcé,
In svoje hlepenje in svoje ljubenje;
Pa ker se do menjega zniziti da,
In ker se do višega vzvisiti zna,
Oživlja sè svojim sočestvom vsemir.

In tukaj pod kmetovo slamnato streho,
Odkoder jaz gledam v obližje, na grad,
Živi in se giba in v srcih kipi
Božanstvena zveza, v katero moj duh
Mogočno, kamnito objel je svojad.
Pri mizi domači prijazno sedé,
Sinovi se z otcem in vnuki družé,
Tu mlaji med njimi je tudi vojak;
In vnukov otrok na kolenih kleči,
Pa nežni ročici na bogka drži,
Igra se in poje in zraven zvenklja,
In čudo razkrla in vganjko mi vgađa.

2.

V jezeru divnem val šeplja.
Mu nosi čolu pozdrave;
Z otoka cerkvica miglja,
Iz zelene goščave.

Don njenega zvonu drči
Čez val v tresočem spevu,
Zvene v daljavo se podi,
Polehko mre v odmevu.

Da v glasbi selka lastovka
Tu kopa si peroti,
Čolnič si v glasbi šepeta
V valov na polzli poti.

Kot tožbe, kot hlepenja stok
Doni ta zvon brenčaje,
Zvenči kot upa polu natok
Zamolcklo vpraševaje.

Posebni, čudnovati zvon,
Ko da je čustvo v rudil
Ko srca gane njega don,
Bijo v tem glasu grudi.

Zvonarja roka ne podi
Po taktih tu konopa;
Za vrv pategnot sim hiti
Molilcev verna kopa.

Pravljica v rodu se glasi:
Kdor ta konop zauhla,
Spolni se mu, dok bron doni,
Po čem srce mu zdiha.

Zvon klenka neprenehoma,
V vseh urah se razlega,
Saj želja bdi neutrudoma,
Romaje v dalje sega.

Naj v viši se narašča zvok,
Naj v sapicah vgluševa,
To jezero in ta otok
Uzvišen duh obdeva.

dobrih pozicij, na katerih so se utrdili. Dva dneva ste obe stranki začasno mirovale in pokopavale mrtve; zdaj pa gre krvava bitka naprej in ker je Karlistov dosti dezertiralo in je karlistična armada pomaknila se v zadnje nasipe, je videti, kakor da bi republikanci bili zmagovalci; na vsaki način se te dni bije osoda nesrečne Španjske. Predsednik republike Serrano sam sè svojo veliko hrabrostjo navdušuje republikansko armado, in če bo na Španjskem zmagala republika, jo bo ves civiliziran svet z veliko simpatijo pozdravljal in zopet začel upati na dobro bodočnost nesrečne Španije. Sploh bi bilo želeli, da se obe republik, Španjska in Francoska, obdržite, ker to bo mnogo podpiralo svetovni napredek. Le premalo značajev je tu in tam in po celem svetu, in za to se je bati, da hinavstvo in sleparija ne zmagata začasno čez svobodo in napredek.

Razne vesti.

(Pontebanska železnica.) Pontebansko železnico so začeli delati dne 31. marca v Tricesimu; kos ceste mej Ospedaletom in Vidmom bodo hnadu delali. Zdej se ne bodo dolgo mudili, da začnejo tudi črto mej Trebižem in Pontebo izdelavati in po tem takem vtegne Italija vsled kratkovidnosti avstrijske politike glede javnega prometa prav kmalu doseči cilj, da spravi v svoje roke avstrijsko in nemško trgovstvo na sredozemskem morji. Tako piše merodajna „Neue freie Presse“ v listu od 8. apr. šte. 3454. Kaj pravite k temu tržaški in krajski Lakisti?

(Deželno zborovanje) se ima zopet začeti, kakor smo že poročali, 15. septembra t. l. Deželni odbor koroški se je pri ministerstvu pritožil, da je to zelo neugoden čas, ker so ravno takrat žetve in trgatva in se mnogo poslancev težko odtegne najnim domačim opravilom. Zaradi tega bi se morala najbrže sesija neprimerno dolgo zategniti. Zraven tega pa tudi nij lahko že sredi septembra ustanoviti proračunov vseh onih zalogov, katero dežela oskrbuje. — Pri nas so tudi poslanci večidel posestniki in sredi septembra se začnejo največja gospodarska dela. Če je bilo v pretekli sesiji nekatero krato samo po 13 poslancev pri seji, ko je bila sesija v najmrtvejšem času, koliko jih pride pa v jeseni, o času trgatve? Na to niso menda gospodije ministri na Dunaji prav nič mislili!

(Goriški župan) se letos nij udeležil velikonočne processije. To se je menda letos prvič zgodilo, odkar ima Gorica župane. Sploh se hoče sedanji župan postaviti na strogo liberalno stališče, akoprām je bil preje znan kot polu—klerikalce.

(Nova tiskarna.) Kakor se sliši, bodo klerikaleci v Gorici novo tiskarno že meseca julija odprli. Na čelu stoji tukajšnji cireolo catalico.

(Nekakov Schemerl), zdaj vice-tajnik pri ministerstvu za notranja opravila, je imenovan za okrajnoga glavarjana Primorskam. Menda ga dobijo Tolminci-Schemerlja.

(Premog v goriških gorah.) Iz gorenje Tribuše se mam poroča, da so ondodni kmetje pri kopanju prišli do močne žile pravega smolenega premoga. Inženier Meissl, o katerem smo zadnjič poročali, je pa po svoji vrtnitvi iz naših gor, izrekel, da se nahaja, posebno pri Šebreljah in v pri Tribuši mnogovrstnih rud in prav dobro znamenja za bogate žile premoga in da se bodo ti zakladi gotovi vsi na dan spravili, če bo le enkrat železnica posredovala ceni promet mej Goriškim in Trstom. — Te dni pride komisija rudarskega glavarstva v Ljubljani, da preiskuje razne rudne kraje na Goriškem.

(Glasovci-pustarji.) Objavljena vest pod tem naslovom v št. 11. je znano terjajko tako v živo zadelo, da je drugi velikonočni praznik pri pridigi onega poročevalca in list neusmiljeno psovala. Gospod kaplanec! Vi še vedno v starem grobu spivate. Mesto sleherni upor in neslogo grajati, ali vsaj o tem molčati, ste škandalozno sad Kristovega vstajenja „mir vam bodi“ spaciili in svetišče alla Giacometto grdo oskrunili.

(Pojasnilo.) Na notico „neki goriški uradnik“ nam je dotični gospod poslal dolgo pojasnilo, a iz vsega nismo ničesar družega izvedeli, nego da se je zgodilo to blizu Giulayeve vile, in da napadalec je bil neki goriški pijanec. Naposled zagotavlja g. uradnik, da nij še hodil nikomur v zelje, ker nij četveronogata stvar, ki zelje žre.

(Minister de Pretis) je prišel velikonočne prihi v Gorico vživat. Gotovo mu je bilo dobro pri srci, ko je videl, kako ovacijo bode-grof Coronini dobil. — Do Pretis je goriški deželni poslanec!

(V št. Petru) je bil velikonočno nedeljo pretop mej Goričani; pri isti priliki so rabili tudi nože in nekdo je bil še precej ranjen. To je pač žalostno, pov-

sod samo tatvino, prepiri in uboji. Kedaj bode pač osenčila naše ljudi biagodejna omika? —

(Znamenje časa) Bilo je pri processiji na veliko soboto in slučajno gre memo neki protestanstovski učitelj ter ne vzame klobuka raz glave; postresček pa, ki je bil navzočen, mu ga z glave zbije. Na to je učitelj postresčka tožil, in za-nj je dobil kazn dva dni zapora.

(V bližnji Parri), forlanski vasi, nastal je mej vaščani prepir. Eden tantov pomeri dvakrat sè samokresom na svojega tovariša, a nij ga zadel; drugi je pa samo enkrat sprožil in zadel ga je tako, da je pri isti priči obležal. Ustrelilec ima sodnija uže i rokah.

(Učeni kraji šolski nadzoriti.) V Gorici, v naši dolnji Furlaniji, prišel je krajni šolski nadzornik šolo ogledat. — Učitelj sprašuje deco nekoliko časa, kar naenkrat ga vstavi nadzornik in mu reče: G. učitelj zadosti, jez Vam čestitam, ker priznati moram, da Vaša mladina dosti več zna, kot jaz.“ — Smešna sicer, pa prav resnična!

(Za nesrečneže v Hrušici, županiji Podgrad) je vsled zbirke v 13 l. Soče dorovanih f. 8.50; potem je dal še g. Vinko Zega posestnik v Koprivi f. 1. — ; tako, da smo dozdej dobili f. 9.50 — Zahvaljemo se darovateljem ter prosimo v imenu nesrečnežev, da se nam še kaj pošlje v šlajvanje tako velike nesreče; tudi en par soldov, vse je dobro za stradajoče reveže!

(Iz Ajdovčine) pošljejo tudi, kakor se sliši, grofu Coroniniju spomenico, ker se je tako dobro v državnem zboru za naš blagor potezal.

(Popravek.) V zadnji številki, kakor v marsikaterih drugih, se vrivajo zaradi primitivnih tiskarnic nesrečne pomote. Tako v 4 sonetu v 9 vrsti mesto „vstavlja“ čitaj „ostavlja“; v 10 vr. „moka“ mesto „muka“. V son. 6 za besedo kimi v drugi vrsti postavi besedo „um“ in v 10 vr. mesto oprsje je beri „oprsje si.“ Ravno tako čitaj v „povodnjem kralji“ mesto „Čakale te bodo“ tako le: Sprijete te bodo i. t. d.

(Število pisem.) Glavni poštni voľja nemškega cesarstva, dr. Stephan, se je potrudil, da bi po uradnih poročilih zračunil, koliko pisem se vsako leto po vsem svetu odda. Zračunil je na 300 milijarde in 300 milijonov na leto. Na vsak dan pride tedaj 9½ milijonov, in na vsako sekundo okoli 100 pisem. Evropi pripadajo okoli 2 milijard in 355 milijonov, Ameriki 750, Aziji 150, Afriki 25 in Avstraliji 20 milijonov. Če se vse vzame da je 1300 milijonov ljudi, po tem pade na vsako glavo na leto po 3 pisem.

Največ pisem se odda na Angležkem, kder pride na vsacega po 29 pisem, po tem v Švici po 20 na vsacega. Na Nemškem po 14, na Francoskem po 12, v Avstriji po 5 na vsacega prebivalca. Na Ruskem odda stoprv vsaki drugi eno pismo. Pošt v Evropi je 43.000; in poštaih uradnikov in strežajev pa 180000. Dohodki znašajo 125 milijonov tolarjev, stroški pa 100 milijonov.

(Časnikov) izhaja v samem Londonu 226. Najvažnejši mej temi so: Daily Telegraph, ki se tiska v 170 tisoč iztisih; Standard, ki se tiska v 140 tisoč iztisih; Daily News z 90 tisoč in Times z 70 tisoč iztisov. Na Nemškem izhaja okoli 2500 novin; večina na Pruskem. V Avstriji izhaja blizu 600 listov, na Švicarskem pa 412, kateri imajo od 500 do 100 naročnikov.

(Evropejci) piše Japanec: Evropejci so dobri trgovci, pa tudi jahati znajo; a za filozofično in fino izobraženost, katero mi Japonci tako cenimo, jim nij veliko mari. Sicer lepo žive, kakor mi Japonci. Ljubezem mej možem in žensko je večkrat tolika, da se javno za roke peljeta.

(Iz Tolmina) se nam piše: Naš prijazni trg je zopet oživel, od kar imamo v naši sredi dr. Lavriča. V čitalnično dvorano se zopet zbirajo krasne gospodičine in vrli fantje, poslušat njegove navode klepemu deklamovanju. Ta predavanja so kaj zanimiva, kajti g. doktor ne govori le o deklamatoričnih pravilih, nego vpleta sem ter tija vmes tudi nauke o lep-slovju, kar naše krasotice zelo zanima. Tudi srce blažeče petje se zopet razlega v naši čitalnici i nadejati se je, da nam naši fantje kmalu napravijo zopet kak lep večer. I da se vse zopet izbuja iz starega spanja, imamo se zahvaliti najpreje našemu g. dr. Lavriču; zategadelj pa mislim, da govorim vsem Tolmincem iz srca, če mu kličem navdašen: „Živili!“

Joj, kaj poreče k temu pa vaš ljubeznjivi „Golos“ pa dr. Klečepiaz II? Moj prelepi Tolmin, če te denejo v interdikt?

Poslanica.*

V Čes-Soci 4. aprila.

Po postavi ima dušni pastir pravico šolsko mladino podučevati, in ko e. k. okrajno šolsko svetovalstvo

*) Uredništvo nij odgovorno ne za obliko, ne za zadržaj.

nij duhovnika prosilo za podučevanje, je zadnji sam začel mladino podučevati. Ta dušni pastir je viši oblastniji sam se ponudil, da bo 4 ure na dan podučeval, a to svoje obljube ne spolnuje, ker on podučuje le 2 uri na dan in to največ trikrat v teden. Jeli to-šoli v korist? A poleg tega vendar tirja plačo ljudskega učitelja! Zatoraj tirjamo mi posvetnega ljudskega učitelja, da ne bode naša mladina okrajšana. Ko nij hotel dušni pastir v jeseni mladino podučevati, je kr. šolsko svetovalstvo uzelo začasnega učitelja I. Z. kateri je svojo službo meseca oktobra, novembra, decembra, januarija in februarja tudi izvrsto opravljaj, vsa mladina in občina ga je rada imela, a 24. jan. stopi kar naenkrat dušni pastir v šolo in veli, naj se mu umakne in res! umakniti se je moral začasni učitelji brez vsake plače ali odškodnine; in k temu je bilo treba se žanlarmerijske pomoči. Kedo je zadnjega postopanja kriv?

Sicer je prej dušni pastir dejal, da bosta pličo delila, ker bosta oba skupno učila, a ostal nij moč beseda, ker menda preveč na svojo malho misli.— To so pravi aposteljni in nasledniki Kristovi. — Po tam naj govore, vera peša. Da, da, prav imate, vera peša, in tega ste sami krivi!

En potestnik.

Cenik raznega blaga na goriškem trgu, 9. aprila.

	f.	kr.
Pšenica kraška, vagan	4	—
„ gorska „	3	85
„ goriška „	—	—
Turšica domača „	2	75
„ ogrska „	2	70
Ječmen cel „	2	—
„ pehan „	3	80
Oves laski „	1	65
„ ogrski „	1	60
Fižol laski „	3	40
„ gorski „	2	67
Rž „	2	50
Krompir cent „	2	50
Seno „	1	10
Slama „	1	10
Slanina [špeh] domača cent	42	—
„ amerikska „	35	—
Vino črno, vedro [Em]	19	do
„ belo, „	14	„
Pivo gradsko „	9	„
	9	60

OZGANILO

tem, ki se pečajo s pridelovanjem svile.

Imam na prodaj seme svilnih črvov (kavalirjev) rumeno piskričaste pletenine po sedem gold. uaeo. Kedor pa deset unč na enkrat ukupi, dobi seme po šest in pol gold.

Triletna zaporedna skušnja je imela vselej dober uspeh, ker po večkratni preskušnji s povelikavnikom je bilo spoznano seme popolnoma zdravo.

Kedor želi kaj takega semena kupiti, naj se oglasi pri podpisnem v italijanskem predmestji, v Bolkovi hiši št. 39 na levi strani.

V. SCUBE.

Zastop Puntigamske

slavnoznanne pivovarne

je na Korenju v Kohenovi hiši št. 252, kder se dobiva zmerom izvrstno marčno pivo po fabriški ceni.

Ker je to pivo, kakor znano, posebno letos, najizvrstnejše od vseh piv dohajajočih v Gorico in ker se najdaljšo drži, pripočemo je posebno gostilničarjem na deželi.

Podpisana tovarnica ima na prodaj mali koks z Bogheadskega premoga, ki je posebno za kovače i ključavničarje pripraven, ker nadomesti popolnoma navadno lesovo ogije. 1 cent takega koksa stane le 40 sold., izbrani koks pa 60 soldov.

Goriška plinova
tovarnica.